

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **RESPECT STYLE, s.r.o., IČ: 260 67 790**, se sídlem České Budějovice, Jubilejní 1/168, zastoupen Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem v Praze 7, PM Přístavní 531/24, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 11. 2013, č. j. O-450271/D52473/2013/ÚPV,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 11. 2013, č. j. O-450271/D52473/2013/ÚPV, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.200 Kč k rukám zástupce Mgr. Tomáše Bejčka, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne ze dne 20. 12. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 11. 2013, č. j. O-450271/D52473/2013/ÚPV, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 7. 2013 o prohlášení slovní ochranné známky č. 297634 ve znění „**A.C.A.B.**“ za neplatnou s účinky ex tunc.

Přihláška napadené slovní ochranné známky ve znění „**A.C.A.B.**“ byla u Úřadu průmyslového vlastnictví podána dne 25. 7. 2007 a zapsána dne 5. 5. 2008 pro výrobky a

služby zařazené do třídy 18: kůže, imitace kůže, výrobky z těchto materiálů, které nejsou zahrnuty do jiných tříd, kůže ze zvířat, kufrý a zavazadla, deštníky, slunečníky a hole, biče a sedlářské výrobky; do třídy 21: pomůcky a nádoby pro domácnost a kuchyň, hřebeny a mycí houby, kartáče (s výjimkou štětců), materiály pro výrobu kartáčů, čisticí potřeby, drátky na čištění parket, sklo surové nebo opracované (s výjimkou stavebního skla), sklo, porcelán a mozaika neobsažené v jiných třídách; do třídy 24: tkaniny a textilní výrobky, které nejsou uvedeny v jiných třídách, pokrývky ložní a ubrusy; do třídy 25: oděvy, obuv, kloboučnické zboží; do třídy 26: krajky a výšivky, stuhy a tkaničky, knoflíky, háčky a očka, poutka - galanterie, špendlíky a jehly, umělé květiny, galanterní zboží, krátké střížní zboží a prýmkařství; do třídy 34: tabák, potřeby pro kuřáky, zápalky; do třídy 35: propagační činnost, reklama, pomoc při řízení obchodní činnosti, obchodní administrativa, kancelářské práce, export, import, internetový obchod podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 17. 7. 2013 podle ustanovení § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. f) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, prohlásil. Slovní ochranné známky ve znění „**A.C.A.B.**“ za neplatnou s účinky ex tunc.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 16. 8. 2013 rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 11. 2013, č. j. O-450271/D52473/2013/ÚPV.

Žalovaný správní orgán v rozhodnutí ze dne 6. 11. 2013 nejprve konstatoval, že podle § 4 odst. f) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapíše označení, které je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy. Uvedl, že vyšel z obecné definice pojmu veřejný pořádek, jímž se rozumí souhrn právních, etických a společenských norem, jejichž zachování podle panujících obecných názorů je podmínkou klidného a spořádaného soužití. Veřejný pořádek není kategorií absolutní, ale veličinou proměnlivou, a jeho obsah se řídí sociálními, etickými, politickými a hospodářskými poměry a názory.

Žalovaný správní orgán konstatoval, že zapsaná slovní ochranná známka č. 297634 ve znění „**A.C.A.B.**“ je tvořena čtyřmi písmeny abecedy oddělenými tečkami tak, že evokují zkratku několika slov. Podpořil názor správního orgánu prvního stupně, že v prostředí násilně orientovaných skupin značí zkratku „All Cops Are Bastards“, tedy „všichni policajti jsou bastardi“. Ochranná známka je tedy tvořena označením odporujícím dobrým mravům a veřejnému pořádku. Žalovaný odmítl tvrzení majitele ochranné známky, že je označením náhodným a fantazijním, a podotknul, že na webových stránkách www.respectstyle.cz se majitel prezentuje jako zástupce renomovaných nezávislých značek Pitt Bull, Hooligan, Troublemaker a La Vida Loca a tím, že „*nabízíme značky, které nás baví, protože jsou nesmlouvavé a autentické*“, které „*přináší energii, sebevědomí a svobodu, prostě mají svůj vyhraněný styl, stejně jako lidé, kteří je nosí*“.

Žalovaný dále uvedl, že z názvů těchto značek lze dovodit, že tato móda není určena konzervativním spotřebitelům, neboť vyjadřuje určitý životní styl, a její obrazové a slovní motivy se řadí mezi nekonformní a provokativní. Na webových stránkách majitele ochranné

známky je možno v sekci e-shop www.streetwearshop.cz vidět, jak je značka „A.C.A.B.“ na oděvech prezentována. Označení je na tričkách vyobrazeno buď samostatně jako „A.C.A.B.“, anebo ve spojení s jejím plným zněním „ALL COPS ARE BASTARDS“, někdy i s dalšími nápisy dehonestujícími policii, např. „FUCK THE POLICE“, „MORE DEAD COPS“, v šifrovaném znění „1.3.1.2.“ či jako součást různých slov, kde je část „A.C.A.B.“ zvýrazněna.

Žalovaný se vypořádal s tvrzením majitele ochranné známky, že akronym „A.C.A.B.“ má různé další významy – „All Colours Are Beautiful“, „Allways Carry a Bible“, „All Chicks Are Beautiful“ a rovněž prezentuje celou řadu konkrétních zahraničních organizací a obchodních společností. Konstatoval, že se jedná o lichou a absurdní argumentaci, a že tímto způsobem by docházelo k obcházení smyslu zákona, který zabraňuje určitým označením požívat statutu ochranné známky.

Pokud jde o rozsudek Tribunálu ve věci T-232/10 Couture Tech Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy) v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (dnes EUIPO), na který žalobce v rozkladu odkazoval, žalovaný poukázal na bod 57: „K opodstatněnosti tohoto zjištění je třeba na úvod poznamenat, že při posuzování existence absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství se takové poznatky vycházející z vnitrostátního práva, jako jsou poznatky zkoumané odvolacím senátem v projednávané věci, neuplatní pro svoji normativní hodnotu, a nejsou tedy pravidly, kterými je OHIM vázán. Jak bylo připomenuto výše v bodě 36, režim ochranných známek Společenství je totiž samostatným systémem, jehož uplatnění nezávisí na žádném vnitrostátním systému.“

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti a namítal, že podle § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách Úřad z vlastního podnětu prohlásí ochrannou známku za neplatnou, pokud byla zapsána v rozporu s § 4 nebo § 6, k datu jejího zápisu. Žalovaný tak porušil princip legality, neboť při vydání napadených rozhodnutí nedbal zákonem stanovených limitů a své rozhodnutí opřel o ničím nepodložené posouzení stavu v době zahájení řízení o prohlášení slovní ochranné známky č. 297634 ve znění „A.C.A.B.“ za neplatnou pět let od data zápisu.

Žalobce namítal, že akronym „A.C.A.B.“ má mnoho jiných významů než uvádí žalovaný.

Žalobce namítal, že v napadeném rozhodnutí chybí podrobnější analýza daného označení ze strany průměrného spotřebitele a odkazoval na rozsudek Tribunálu ve věci T-256/04 Věc T-256/04 Mundipharma AG v. OHIM (dnes EUIPO), bod 42: „*Úvodem je třeba připomenout, že při celkovém posouzení nebezpečí záměny je třeba vzít v úvahu průměrného spotřebitele dotčené kategorie výrobků, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného. Je rovněž namístě zohlednit skutečnost, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, body 25 a 26).*“

Žalobce namítal porušení § 36 odst. 3 a § 51 odst. 2 správního řádu, když mu před vydáním rozhodnutí nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, a nebyl vyrozuměn o provádění důkazů.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 27. 2. 2014 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 6. 11. 2013.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 27. 6. 2017, při němž účastníci setrvali na svých dosavadních písemných vyjádřeních. Soud konstatoval informaci z internetového vyhledávače <https://www.wikipedia.org> „**A.C.A.B.** (z [anglického](#) „All Cops Are Bastards“ – „Všichni policajti jsou parchanti!“) je [akronym](#) dříve užívaná především mezi (bývalými) [vězni](#). Má radikálně levicový původ, je však také používána radikální pravicí a [fotbalovými hooligans](#) jako výraz odporu k [policii](#), a tak i státnímu systému obecně. Při dotazu policejních sil se akronym tradičně uvádí jako „Always Carry a Bible“ („Vždy s sebou noste [bibli](#)“) nebo „All colours are beautiful“ („Všechny barvy jsou pěkné“). Obvykle je prezentována vokálně (především jako [akronym](#), buď anglickým hláskováním počátečních písmen „ejsíejbý“ či počestějším "acab") nebo nápisy na vlajkách či jiných součástech choreografie [ultras](#) skupin. Používá se i jako [tetovací](#) motiv či jako motiv na oblečení, placky a různé nášivky. Někdy se zapisuje pomocí čísel označujících pořadí písmen v [abecedě](#): 1.3.1.2 (1312)“.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 4 odst. f) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapiše označení, které je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy,

Podle § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách Úřad v řízení zahájeném na návrh třetí osoby nebo z vlastního podnětu prohlásí ochrannou známku za neplatnou, pokud byla zapsána v rozporu s § 4 nebo § 6.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. ledna 2008, č. j. 2 As 50/2007-101, v řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách, se zkoumá výlučně zápisná (ne)způsobilost ochranné známky. Pokud nastane důvod pro odeprání známkové ochrany později, nelze k tomu přihlížet v rámci uvedeného řízení, ale toliko v řízení o zrušení ochranné známky ve smyslu § 31 uvedeného zákona.

Podle § 45 odst. 1 zákona o ochranných známkách nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení o ochranných známkách správní řád, s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, 11) o ověřování úředních razítek a podpisů na veřejných listinách vydaných orgány cizích států, 11a) o přerušení řízení, 11b) o lhůtách pro vydání rozhodnutí, 11c) o ochraně proti nečinnosti, 11d) dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o

rozkladu 11e) a ustanovení o zákazu změny napadeného rozhodnutí z důvodu ztráty možnosti odvolat se. 11f)

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. března 2013, č. j. 1 As 157/2012 – 40, správní orgán není povinen postupovat dle § 51 odst. 2 správního řádu z roku 2004, tj. vyrozumět účastníka řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, jde-li o provedení důkazu listinou.

Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV., ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH a Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.

Při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury SDEU. Přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo v rozsahu námitek uplatněných v žalobě, a dospěl k závěru o částečné důvodnosti žaloby.

Městský soud v Praze v inkriminované věci se především ztotožnil se žalobními námitkami, které směřovaly vůči procesním vadám v postupu žalovaného správního orgánu, a to s výjimkou námítka vytýkající porušení § 51 odst. 2 správního řádu s ohledem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 157/2012 – 40, podle něhož správní orgán není povinen postupovat dle § 51 odst. 2 správního řádu z roku 2004, tj. vyrozumět účastníka řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, jde-li o provedení důkazu listinou.

Nicméně soud má za to, že v důsledku procesních vad při zahájení řízení a před vydáním prvostupňového rozhodnutí byl žalobce podstatnou mírou zkrácen na svých právech, což mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. V inkriminované věci je zřejmé, že řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou bylo zahájeno ex officio, tedy na základě skutečností, které Úřad sám vyhodnotil jako relevantní pro závěr, že je namístě prohlásit slovní ochrannou známku č. 297634 ve znění „**A.C.A.B.**“ za neplatnou, neboť jsou splněny předpoklady § 4 odst. f) zákona o ochranných známkách, podle něhož do rejstříku se nezapíše označení, které je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy,

Městský soud v Praze vychází z obecné zásady správního řízení, je-li vedeno s jakoukoliv osobou řízení, musí tato osoba od samého počátku být náležitě informována nejenom, že je takové řízení s ní vedeno, ale především co je jeho podstatou a na základě jakých skutečností se s ní takové řízení vede. Pouze takovýchto okolností má možnost realizovat svá procesní práva, tj. vyjadřovat se k předmětu řízení, navrhopvat provedení vlastních důkazů nebo předkládat vlastní důkazy, uplatňovat opravné prostředky apod. z citovaného ustanovení § 45 odst. 1 zákona o ochranných známkách je zřejmé, že pro řízení o ochranných známkách platí správní řád. Mezi výjimkami není ustanovení § 46 správního řádu, týkající se zahájení řízení z moci úřední, ani žalobcem konkrétně namítaný § 36 odst. 3 správního řádu, týkající se úkonů účastníků.

Z pohledu citovaných ustanovení a zásad správního řádu je zřejmé, že nevyhovuje již iniciální úkon známkoprávního řízení, tedy zahájení ze dne 24. 4. 2013, neboť z něj se sice žalobce mohl dozvědět, že předmětná věc se ho týká, a že se povede řízení ve smyslu ustanovení § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách, nicméně z tohoto oznámení se nedozvěděl vůbec nic o tom, na základě jakých podkladů Úřad dospěl k přesvědčení, že je nezbytné takovéto řízení zahájit. Za takového stavu věci potom výzva, aby se žalobce k tomuto oznámení vyjádřil, je pak v podstatě čistou formalitou, neboť žalobce se v podstatě z oznámení nedozvěděl, proč vůbec a na základě jakých podkladů se řízení vede a k čemu se má vlastně vyjadřovat. Soud má za to, že nutnost, aby již úvodní procesní úkon v řízení vedeném ex officio byl náležitě odůvodněn. Nutnost takového postupu vyplývá právě z toho, že jde o řízení zahajované ex officio, kdy soud předpokládá, že řízení bude Úřad zahajovat jenom tehdy a právě tehdy, bude-li mít pro takový krok dostatečné věcné důvody. Pak není ovšem žádný důvod k tomu, aby tyto důvody nebyly uvedeny v oznámení o zahájení správního řízení a aby se s nimi mohl účastník řízení seznámit, aby se k nim mohl vyjádřit. Striktní dodržování procesních předpisů platí právě v řízení, v němž adresátovi rozhodnutí, by mohlo být odňato určité právo, které mu již bylo dříve přiznáno a ohledně něhož se cítí být v dobré víře.

Městský soud v Praze shledal tedy první vadu v postupu Úřadu průmyslového vlastnictví již při zahájení správního řízení dne 24. 4. 2013. Tuto procesní vadu by nicméně bylo jistě možno odstranit v průběhu dalšího postupu, pokud by vyhovoval všem pravidlům správního řádu, nicméně tato náprava nestala.

Z obsahu spisu je zřejmé, že po zahájení řízení a poté, co se k věci žalobce dne 19. 6. 2013 vyjádřil, správní orgán prvního stupně ještě soustředil podklady pro rozhodnutí a za takového stavu věci byl povinen účastníkovi umožnit, aby se s tímto podkladem pro rozhodnutí seznámil a popř. reagoval vlastním vyjádřením, popř. vlastními procesními návrhy apod. Z obsahu spisu je však zřejmé, že správní orgán prvního stupně ve věci rozhodl dne 17. 7. 2013, aniž by žalobci - adresátovi rozhodnutí jakkoliv předem sdělil, na podkladě jakých skutečností bude rozhodovat a zejména, aniž by mu umožnil se s podklady pro rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim.

Koneckonců i toto procesní pochybení by bylo možno napravit v rozkladovém řízení, zejména za stavu, kdyby v řízení před předsedou Úřadu průmyslového vlastnictví již nebylo rozhodnutí nijak doplňováno, tedy nebyl by doplňován podklad pro rozhodnutí. Nicméně ze spisu je zřejmé, že i poté, co žalobce uplatnil opravný prostředek, byly do spisu doplněny další podklady pro rozhodnutí, o něž se opírá rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 11. 2013, č. j. O-450271/D52473/2013/ÚPV, a opět došlo k tomu, že žalobci nebylo umožněno se s podklady pro rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim. Podle

názoru soudu inkriminované řízení v podstatě od samého začátku znamenalo zkrácení jednoho ze základních práv žalobce jako účastníka řízení, být tedy seznámen s důvody, pro které bylo řízení vedeno, jakož i s podklady pro rozhodnutí. Účastník řízení má právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí a jedině tak může vůbec reálně a efektivně uplatnit svá procesní práva.

Městský soud v Praze se dále zabýval hmotněprávními námitkami žalobce, tedy otázkou, zda na označení „**A.C.A.B.**“, které bylo zapsáno dne 5. 5. 2008 jako slovní ochranná známka č. 297634 ve znění „**A.C.A.B.**“, lze aplikovat ustanovení § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách, tedy zda je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

Prokázat takovou skutečnost je úkolem správního orgánu, který za tím účelem musí vést náležité dokazování a provést v tomto směru potřebné a nezbytné úvahy. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že asi toho, že si toho žalovaný správní orgán byl vědom a že o pojmech veřejný pořádek a dobré mravy uvažil. Nicméně tak, jak jsou jeho úvahy zachyceny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména na str. 8 a 9, má soud za to, že jeho argumentace je naprosto nedostatečná, neboť není z ní dostatečně zřejmé a nepochybně, že označení „**A.C.A.B.**“ v kontextu České republiky musí nutně automaticky znamenat narušení veřejného pořádku, resp. odporovat dobrým mravům.

Lze se ztotožnit se závěrem, že při určitém výkladu tento akronym může znamenat cosi nepřiliš lichotivého na adresu policie – „všichni policajti jsou parchanti“ – doslova v českém překladu. Je tedy zřejmé, že tento slogan může nepochybně někdo vnímat hanlivě, ale z toho podle názoru soudu ještě automaticky nevylývá, že už jen tím by byly splněny předpoklady pro prohlášení takového označení za odporujícího veřejnému pořádku nebo dobrým mravům. Navíc je třeba podle názoru soudu zabývat se otázkou, zda právě tento význam akronymu „**A.C.A.B.**“ - v českém překladu „všichni policajti jsou parchanti“ - je skutečně natolik obecně znám průměrnému spotřebiteli, a že takový dopad ve veřejnosti může mít. Lze sice vzít za doložené, že v určitých společenských vrstvách nebo subkulturách akronym „**A.C.A.B.**“ může takový význam mít, nicméně to nevypovídá nic o tom, že by byl v tomto smyslu všeobecně srozumitelný. Těmito otázkami se podle názoru soudu žalovaný příliš nezabýval a v podstatě se spokojil s tím, že jde o označení, resp. slogan hanlivý, a proto odporující ustanovení § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách.

Žalovaný v novém řízení by měl napravit zmíněná procesní pochybení, především správního orgánu prvního stupně. Současně by měl více aplikovat na svou praxi judikaturu soudů Evropské unie, která, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, je mu zjevně známa, ale nedostatečně využívána. V žalobou napadeném rozhodnutí je citován rozsudek Tribunálu ve věci T-232/10 Couture Tech Ltd je řešena aplikace čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, podle něhož se do rejstříku nezapíší ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy. Tato aplikace se týká případu, kdy k zápisu ochranné známky došlo v důsledku omylu. Z citovaného rozsudku současně vyplývá, že průzkum rozporu označení s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy musí být proveden s ohledem na to, jak relevantní veřejnost nacházející se na území Unie nebo v její části vnímá toto označení užívané jakožto ochrannou známku. Tato část může být případně tvořena jediným členským státem. Je třeba přihlídnout k vnímání průměrného spotřebitele spadajícího do této veřejnosti, který má běžné prahy citlivosti a tolerance. OHIM přísluší

provést důkladnou a náležitou analýzu a uplatnit nařízení č. 207/2009 jasným a jistým způsobem.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž budou tedy úvahy a závěry takto doplněny. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z žaloby, dále náklady právního zastoupení za tři úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 3.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, účast při jednání, a 3x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 13.200 Kč.

Obiter dictum konstatuje Městský soud v Praze, že dne 14. 9. 2016 byla u EUIPO podána přihláška č. 15 831 191 slovní ochranné známky ve znění „**A.C.A.B.**“ finským přihlašovatelem pro výrobky a služby zařazené do třídy 14: přístroje na měření času, drahé kameny, perly a drahé kovy, jakož i jejich imitace, pouzdra na šperky a pouzdra na hodiny a hodinky, šperky, kroužky na klíče a přívěsky ke klíčům, ozdoby vyrobené z drahých kovů či kamenů nebo jejich napodobenin nebo potažené drahými kovy nebo jejich napodobeninami, sochy a figurky vyrobené z drahých kovů či kamenů nebo jejich napodobenin nebo potažené drahými kovy nebo jejich napodobeninami, nekovové přívěsky na klíče, klíčenky (drobné předměty nebo přívěsky); do třídy 25: obuv, pokrývky hlavy, oděvy podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. EUIPO vzápětí dne 14. 3. 2017 tuto přihlášku odmítl z absolutních důvodů podle ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. f), odst. 2 nařízení č. 207/2009, podle něhož do rejstříku se nezapišou ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy, přičemž odst. 1 se použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Společenství.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková